

[Fisker.]

Erhvervet. Men man kræver samtidig Lovgivningen gjort permanent, fortsat og saa under en kommende Højkonjunktur og under en Tilbagevenden til normale Tilstande. Dette Standpunkt er i sig selv i Strid med Forudsætningerne for enhver Kriselovgivning og derfor betænkeligt; men dobbelt farligt bliver det, om man i en Tid, hvor man bevæger sig paa gyngende Grund, giver sig i Lag med en vidtspændende Skatteomlægning eller Skatteovervæltning af varig Karakter, saaledes som det her er paatænkt.

Alene af denne Grund maatte jeg være meget betænkelig ved at tilraade mine Partifæller at medvirke til Forslagets Fremme; men ogsaa dets Enkeltheder gør, at jeg maa vende mig imod det. Det er, som allerede nævnt, Hensigten med disse Forslag fra den 1. April at nedsætte de paa fast Ejendom hvilende Skattebyrder til Stat, Amt og Sognekommuner med op imod 40 Mill. Kr. eller noget over Halvdelen; heraf falder paa Statsskatten et Par Millioner, paa Amtsskatterne omtrent 12—13 Mill. Kr. og paa Sognekommunerne ca. 25 Mill. Kr. Dette Resultat opnaas ved at nedsætte den for Beskatning til Staten gældende Promille med ca. 20 pCt. og for Amternes Vedkommende ved efter en Overgangsperiode paa 3 Aar at paalægge Amtene for Fremtiden paa fast Ejendom ikke at udskrive mere end højst 2,5 pro mille af Ejendomsværdien. I Sognekommunerne lægges der et lignende fast og meget lavt Loft over de faste Skatter, idet Maksimalpromillen for den enkelte Kommune bestemmes af den i 5-Aaret 1909—1914 udskrevne Ejendomsskat stillet i Forhold til den daværende Ejendomsskyldværdi.

Som landbrugskrisemæssig Foranstaltning tør jeg vel nok betegne dette Forslag som noget af det mærkeligste, vi endnu har været stillet overfor. For Statsskatten gælder det, at af Nedsættelsen kommer kun godt $\frac{1}{3}$ Landbruget til gode, medens Resten fordeles paa Byerne og de jordløse Ejendomme paa Landet. Naar man har motiveret denne kraftige Omlægning eller Overvæltning af de faste Skatter med den stærkt tyngende Landbrugskrise, med de overordentlig vanskelige Forhold i Landbruget, forekommer det mig at være noget ejendommeligt, at man af denne Skattelettelse kun giver Landbruget $\frac{1}{3}$, medens andre Erhverv skal have omtrent de $\frac{2}{3}$.

Jeg vil ikke benægte, at Grundejerne her i København og andre Byer og Villa-

ejerne og andre ude i Landet kan være interesserede i Gennemførelsen af en Lov, som giver dem en Skattenedsættelse, men ingen tør vel paastaa, at dette i fjerneste Grad har Betydning for det Landbrug, som er kriseram. Jeg gad i det hele taget vide, hvordan den Kendsgerning, at Grundejerne i Hovedstaden faar foræret mere end 30 pCt. af denne Nedsættelse, skal bringes til at rime med Paastanden om, at Vedtagelsen af dette Forslag vil være et alvorligt Skridt i Retning af at bringe Landbrugets Driftsforhold i Orden. Maaske ærede Ordførere, der gaar ind for Forslagene, kan gøre dette Kunststykke; jeg maa sige om det ærede Medlem Hr. Krag, som talte nu, at for ham lykkedes det ikke i første Omgang.

Hvad Amtsskatterne angaar, er Forholdet det, at der for indeværende Aar direkte paa Amtets Grundejere udskrives et Par og tyve Millioner Kroner; efter Forslaget kan der efter Overgangstiden kun paalignes omkring Halvdelen heraf. Ved Ejendomsskyldvurderingen af 1927 fastsattes Vurderingssummen for samtlige Ejendomme i Landdistrikterne til 6,5 Milliarder Kr., heraf for Skovbrug og for Ikke-Landbrugs-ejendomme 2,1 Milliarder eller ca. $\frac{1}{3}$. Disse Ejendomme tager naturligvis deres Andel af Nedsættelsen, og jeg ser ikke, med hvilken Ret man vil kunne paastaa, at dette vil give Landbruget bedre Arbejdsvilkaar.

Men særlig grelt bliver Forholdet i de Amter, der som Københavns Amt, ogsaa til en vis Grad Aarhus og Odense Amter, indenfor Amtsraadskredsen har store bymæssige Bebyggelser, hvoraf mange for øvrigt er kostbare og højt vurderede Villa-ejendomme. Her vil kun en mindre Del af den foreslaaede Nedsættelse, i Københavns Amt kun 10 pCt., komme Landbruget til gode. Man har vel Lov til at betegne dette som en højst ejendommelig Form for Hjælp imod Landbrugskrisen.

For Sognekommunerne vil Forslagets Vedtagelse medføre en Nedgang paa noget over Halvdelen af de faste Skatter, fra knap 45 Mill. Kr. til ca. 25 Mill. Kr. Man maa regne med, at $\frac{1}{4}$ heraf tilfalder Ikke-Landbrugere.

Naar man saa hertil føjer, at man ved denne Lovgivning tilsigter at stille to Landbrugere indenfor samme Kommune og med samme Ejendomsværdi, men hvoraf den ene har Gæld op til Skorstenspiben, og den anden har stor Formue; under lige Vilkaar med Hensyn til Støtte, saa tror jeg, at Billedet af den Lovgivning, man her har bragt frem som Middel mod Landbrugs-